

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Берковица, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЮЛИТА Н. ГЕОРГИЕВА-ТРИФОНОВА**

при участието на секретаря **НИНА ЛЮБ. ГЕОРГИЕВА**
като разглежда докладваното от **ЮЛИТА Н. ГЕОРГИЕВА-ТРИФОНОВА**
Административно наказателно дело № 20231610200112 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод жалбата на Д.А./ Д.А., дата на раждане 24.08.1973 г., място на раждане Сърбия, документ за самоличност тип/№ Паспорт/, дата на издаване 14.05.2021 г., точен адрес гр./с. Враня, Бул./ул. № 8, **против** наказателно постановление № 23-0243-000275 от 27.04.2023 г. на Началник РУ в ОДМВР Монтана, РУ Берковица, с което на жалбоподателя на основание чл. 183, ал. 7 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на **300** /триста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец за административно нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление. Твърди, че не е знаел за забраната за минаване по този път. Получил инструкции за това от Драгоман.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответната страна – Началник на РУ Берковица, не изпраща представител и не взема становище по жалбата. В писмото, с което е изпратена жалбата моли съда да потвърди наказателното постановление по ЗДвП на РУ Берковица.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: обжалваното НП е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение серия АД бл.

№ 278989/ 26.04.2023 г., съставен на жалбоподателя за това, че на 26.04.2023 г. около 18:15 часа, в община Берковица, на път втори клас № 81, км. 63 в проход Петрохан, с посока на движение от град София към град Монтана, като водач на товарен автомобил МАН,, Хърватия, при обстоятелства: на път II-81 км. 63 в проход Петрохан, с посока на движение от град София към град Монтана управлява състав от ППС с влекач „МАН“ с хърватски рег. № с прикачено полуремарке „Кьогел“ с хърватски рег. №, като водача не съобразява поведението си с пътните знаци В18 (Забранено влизането на ППС с маса с товар по-голяма от означената) с показания на пътния знак 12-тона и пътен знак В17 (Забранено е влизането на ППС или състав от ППС с дължина включително и товар по-голяма от означената) с показание на пътен знак-12 метра, поставени на път II-81, км. 50+870, като водача навлиза след пътните знаци в зоната им на действие при въведена временна забрана за движение със заповед № РД- 11-32/04.05.2020г. на АПИ и ОПУ Монтана.

По този начин според актосъставителя и наказващия орган жалбоподателят, като водач на МПС навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното ППС при въведена временна забрана за движение и е осъществил състава на чл. 6, т. 1 от ЗДвП- не съобразява поведението си с пътните знаци.

Актът бил съставен от Е. И. А. – младши автоконтрольор при РУ Берковица и подписан от Д. В. Д. в качеството му на очевидец на нарушението и свидетел при съставяне на акта. АУАН е предявен на жалбоподателя на 26.04.2023 г., като същият го е подписал без възражения. В административно наказателната преписка липсва изрично възражение, подадено от Алексич в 3-дневния срок по чл. 44 ал.1 от ЗАНН.

По делото са представени като доказателства: НП, АУАН, Копие на документи за самоличност, Копие на документи на ППС, Удостоверение, Заповеди.

Съдът, като прецени становището на страните във връзка с представените доказателства, приема за установено следното: Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице с активна процесуална легитимация и е процесуално допустима. По същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

В обстоятелствената част на обжалваното наказателно постановление административно- наказващият орган е приел за установено, че на 26.04.2023 г. около 18:15 часа, в община Берковица, на път втори клас № 81, км. 63 в проход Петрохан, с посока на движение от град София към град Монтана, като водач на товарен автомобил МАН,, Хърватия, при обстоятелства: на път II-81 км. 63 в проход Петрохан, с посока на движение от град София към град Монтана управлява състав от ППС с влекач МАН с хърватски рег. № с прикачено полуремарке Кьогел с хърватски рег. №, като водача не съобразява поведението си с пътните знаци В18 (Забранено влизането на ППС с маса с товар по-голяма от означената) с показания на пътния знак 12-тона и пътен знак В17 (Забранено е

влизането на ППС или състав от ППС с дължина включително и товар по-голяма от означената) с показание на пътен знак-12 метра, поставени на път II-81, км. 50+870, като водача навлиза след пътните знаци в зоната им на действие при въведена временна забрана за движение със заповед № РД- 11-32/04.05.2020г. на АПИ и ОПУ Монтана.

При така установената в обстоятелствената част на наказателното постановление фактическа обстановка административно- наказващият орган е приел, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 7 от ЗДвП е наложил на Алексич административно наказание глоба в размер от 300 лева и лишаване от право да управлява МПС за 1 месец.

На жалбоподателя е вменено нарушение на разпоредбата на чл. 6 т. 1 от ЗДвП - „несъобразено поведение” спрямо пътните знаци.

Разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП задължава участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

АУАН е подписан от актосъставителя, от свидетеля по акта и от нарушителя, като няма вписани възражения от последния.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 23-0243-000275 от 27.04.2023 г. на Началник РУ в ОДМВР Монтана, РУ Берковица.

С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното наказателно постановление, както и актът за установяване на административно нарушение, въз основа на което същият е издаден, са съставени в предписаната от закона писмена форма и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Не са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в процеса на ангажиране на наказателната отговорност на жалбоподателя със съставения АУАН, както и при последващото му санкциониране с издаването на обжалваното постановление.

Актосъставителят е приел, че жалбоподателят е нарушил материалната разпоредба на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Административно-наказващият орган е приел, че е нарушена същата разпоредба.

Фактическата обстановка не се установява и потвърждава от актосъставителя и свидетеля по акта, тъй като двамата макар и редовно призовани не се явяват в съдебно заседание, за да затвърдят констатациите в акта, а именно, че на 26.04.2023 г. Д.А., управлявайки състав от ППС извършва посоченото по-горе нарушение, поради което свидетелят А. съставил процесния АУАН срещу жалбоподателя за посоченото нарушение.

От правна страна:

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на чл. 189, ал.1 и ал.12 от ЗДвП и приложените Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 301з-1411/ 07.06.2017 г. на Директора на ОД МВР, с които са делегирани права на АНО по смисъла на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН. Актосъставителят А. заема длъжността „младши автоконтрольор” в ОД на МВР-Монтана, РУ Берковица и като такъв е овластен по силата на т. 1.2 от горепосочената заповед на министъра да съставя АУАН.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП участниците в движението са длъжни да съобразяват своето поведение с пътните знаци. От своя страна нормите на чл. 47, ал. 3 и чл. 49, ал. 1 от Правилника за приложение на ЗДвП предписват, че с пътен знак В17 е забранено влизането на пътни превозни средства или състав от пътни превозни средства с дължина, включително и товара, по-голяма от означената, а с пътен знак В18 е забранено влизането на пътни превозни средства с маса с товар, по-голяма от означената. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от Закона за пътищата собствениците или администрацията, управляващи пътищата, могат да въвеждат временни забрани за обществено ползване на отделни пътища или участъци от тях при извършване на ремонтни работи.

Предвид съдържанието на горепосочените разпоредби, съдът констатира, че при описание на нарушението в АУАН и в НП и на обстоятелствата, при които е извършено са нарушени императивните изисквания съответно на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което е довело както да ограничаване правото на жалбоподателя да организира защитата си в пълен обем, така и на настоящият състав да извърши съдебен контрол по отношение на предявеното административнонаказателно обвинение. Съображенията са следните:

Съобразявайки описаното нарушение в акта, пренесено и в НП съдът е мотивиран да приеме, че наказващият орган не е отразил съставомерни елементи от обективната страна за отговорността на дееца, което не дава възможност за несъмнена правна преценка за наличието на противоправно поведение от страна на водача Д.А., а именно нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, извършено при наличие на квалифициращия елемент на приложената санкционна норма на чл. 183, ал.7 от ЗДвП, т.е. да е нарушил забраната на пътен знак В17 и пътен знак В18. От НП и АУАН не става ясно поради каква причина са позиционирани двата знака при въведена временна организация на движението. Посочена е бланкетно Заповед № РД- 11-32/04.05.2020 г. на АПИ и ОПУ Монтана. И в двата документа бланкетно е посочено, че забраната е била въведена във връзка с временна организация на движението, като се сочи съответния акт, издаден от надлежната администрация, управляваща пътя, която в рамките на своята компетентност е въвела временни ограничения в движението за процесния участък. Липсва съответния протокол, издаден на основание на този акт, в който да е отразено в каква връзка е въведена временна организация на движението, която е изпълнена съгласно съставен конкретен проект за конкретен участък (от кое място до кое, за какъв период от време). В административно наказателната

преписка настоящият състав не открива обективирания акт. При това положение не може да се направи категоричен извод, че към 26.04.2023г. е била въведена по надлежния ред временна организация на движението в процесния участък и тя е включвала поставени забранителни знаци В17 и В18, още повече, съгласно чл. 49 (2) от Правилника за приложение на ЗДвП пътни знаци В15, В16, В17, В18 и В19 се повтарят и на най-близкото кръстовище преди мястото, за което се отнася забраната, като разстоянието до него се указва с допълнителна табела Т1. Настоящият съдебен състав отчита ясно и категорично обстоятелството, че жалбоподателят е сръбски гражданин, неговорещ и неразбиращ български език, поради което е бил в невъзможност да разбере и да се обоснове по конкретния казус, както и да възрази говоримо и в писмена форма.

По този начин наказаното лице е лишено от възможността да разбере в извършването на какво нарушение е обвинено, при какви приети за установени факти, за да организира адекватно защитата си, което е самостоятелно основание за отмяна на НП.

От отразената описателна част на нарушението за жалбоподателя, а и за съдебния състав не става ясно мястото и начина на поставяне на забранителните знаци В17 и В18, което е важно обстоятелство, тъй като именно навлизането след него подлежи на санкциониране.

На следващо място при липсата на ангажирани от АНО доказателства за въведена временна забрана за движение по въпросния участък, съдът не може да извърши и съдебен контрол дали правилно е била приложена санкционна норма на чл. 183, ал.7 от ЗДвП под която е подвел нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП, а не по тази на 183, ал.3, т.5 от същия закон, доколкото последната въвежда общият състав на нарушение, изразяващо се в навлизане след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство, а разпоредбата на ал. 7 се явява специална и въвежда допълнителен обективен признак – навлизането след забраняващия знак да е извършено при въведена временна забрана за движение, какъвто е настоящия случай. Недоказването по безспорен начин на нарушението, съобразно коректното посочване на правното основание, въз основа на което се налага съответно наказание представлява абсолютна предпоставка за незаконосъобразност на НП.

Констатираните от съда процесуални нарушения, засягащи съществено правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице и недоказаност по несъмнен начин на съставомерността на деянието съобразно приложената санкционна норма водят до отмяна на процесното НП като незаконосъобразно издадено.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

О Т М Е Н Я като незаконосъобразно наказателно постановление №

23-0243-000275 от 27.04.2023 г. на Началник РУ в ОДМВР Монтана, РУ Берковица, с което на Д.А./ Д.А., дата на раждане 24.08.1973 г., място на раждане Сърбия, документ за самоличност тип/№ Паспорт/, дата на издаване 14.05.2021 г., точен адрес гр./с. Враня, Бул./ул. № 8, за нарушение на чл. 6, т.1 от Закона за движението по пътищата, извършено на 26.04.2023 г. в 18,15 часа в прохода Петрохан, в качеството на водач на товарен автомобил, са наложени кумулативно на основание чл. 183, ал.7 от същия закон административни наказания глоба в размер на 300 лв (триста лева) и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Административен съд- Монтана.

Съдия при Районен съд – Берковица: _____